

Рідна мова

Петро Перебийніс

Рідна мова, зелена діброво!
Чую пісню твою молоду.
Золотими зірницями слова
ти цвітеш у братерському саду.
Все бувало: несито і ласо
двоголовий хижак позирав.
Кров'ю, мово, навік запеклася
ти на гнівних устах Кобзаря.
Рідна мово, росту я крізь тебе,
крізь родовища дум і краси.
Я курганом стою серед степу
десь на грані сльози і роси.
Я прошитий травною густою,
я промитий Дніпром до кісток.
Рідна мово, без тебе ніхто я,
мов підрізаний вітром листок.
Рідна мово, я слова не зраджу,
вірю в силу і правду твою.
Ти – надія моя і розрада,
кумачеве крило у бою.
Я повітря вдихаю з тобою,
усміхаюся днем голубим.
Я земною твоєю любов'ю
мудрі всесвіти мов полюбив.
Над усякі погорди, негоди
ти віщуєш весну і тепло
Ти безсмертна, як совість народу,
як братерства лунке джерело.
Чую пісню твою колискову
і на свято до тебе іду.
Квітни, мово, зірницями слова!
Я – листок у твоєму саду.